

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ว่าด้วย วินัยนักศึกษา

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ข้อบังคับวินัยนักศึกษาเป็นกรอบและแนวทางในการใช้สิทธิ และเสรีภาพส่วนบุคคลในสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งจะช่วยป้องกันนักศึกษาให้พ้นจากสิ่งที่เป็นอุปสรรค ต่อการเรียนรู้ในสังคมมหาวิทยาลัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และ (๑๖) แห่ง พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยมติที่ประชุมผู้บริหารมหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์ คราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ และที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ คราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๑, เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๑ จึงออก ข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ว่าด้วย วินัย นักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ว่าด้วยวินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ข้อบังคับฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“รองอธิการบดี” หมายถึง รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“ผู้ช่วยอธิการบดี” หมายถึง ผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“ส่วนราชการ” หมายถึง คณะ วิทยาลัย สถาบัน หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะที่มีการจัดการเรียนการสอน สังกัดมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายถึง คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน หรือหัวหน้า ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่มีการจัดการเรียนการสอน สังกัดมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“อาจารย์” หมายถึง อาจารย์ในสังกัดมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

“เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย” หมายถึง ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานมหาวิทยาลัยสังกัดมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย

“นักศึกษา” หมายถึง นักศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจสั่งการให้ปฏิบัติตามที่เห็นสมควร และถือเป็นที่สุดท้าย

หมวดที่ ๑

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องรักษาวินัย และปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการ โดยเคร่งครัด การประพฤตินี้เป็นความผิดวินัยให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้

(๑) นักศึกษาต้องรักษาไว้ซึ่งความสามัคคี ความสงบเรียบร้อย ชื่อเสียง และเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย ห้ามก่อเหตุวุ่นวาย ทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย หรือทำลายทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยหรือของบุคคลอื่น

(๒) นักศึกษาต้องประพฤติตนเป็นสุภาพชน ไม่ประพฤติในสิ่งที่ยาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียหรือเสียหายแก่ตนเอง บุคคลอื่นหรือมหาวิทยาลัย

(๓) นักศึกษาต้องปฏิบัติตามหลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย และต้องไม่นำขนบธรรมเนียมประเพณี หรือวิธีการที่ไม่เหมาะสมต่อวัฒนธรรมไทยมาปฏิบัติ

(๔) นักศึกษาต้องเชื่อฟังคำสั่ง และปฏิบัติตามคำสั่ง หรือคำตักเตือนของอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย

(๕) นักศึกษาต้องแต่งกายสุภาพ เรียบร้อย และถูกต้องตามข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัยหรือที่ส่วนราชการกำหนด

(๖) ในกรณีที่เข้าชั้นเรียน เข้าห้องสอบ หรือติดต่อส่วนราชการภายในมหาวิทยาลัย นักศึกษาต้อง แสดงบัตรประจำตัวนักศึกษาหรือบัตรประจำตัวประชาชน เพื่อให้อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยตรวจสอบได้ตลอดเวลา

(๗) นักศึกษาต้องไม่เสพสิ่งเสพติด ไม่ดื่มสุราของมึนเมา ในมหาวิทยาลัย หรือเมื่ออยู่ในชุดเครื่องแต่งกายนักศึกษา

ข้อ ๗ นักศึกษากระทำการดังต่อไปนี้ ถือว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) เล่นการพนัน หรือทำธุรกิจเกี่ยวกับการพนันหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับสนับสนุนการพนัน ทุก

ชนิด

(๒) เสพ มีไว้ในครอบครอง มีไว้เพื่อขายหรือจำหน่าย รวมทั้งเป็นตัวแทนขาย หรือจำหน่าย ซึ่งยาเสพติด หรือสิ่งเสพติดให้โทษที่ผิดกฎหมาย

(๓) กระทำการลักทรัพย์ กระชอกทรัพย์ ฉ้อโกง ยักยอกทรัพย์ ข่มขู่ บังคับขืนใจ ริดไถ บุคคลอื่น หรือทุจริตในเรื่องการเงิน

(๔) ครอบครอง หรือนำอาวุธปืน หรือวัตถุอันตรายเข้ามาในมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจเป็นเหตุ ให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของผู้อื่น

(๕) ประพฤติผิดศีลธรรมอันดี กระทำการลามก อนาจาร หรือกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ อันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๖) ทะเลาะวิวาท หรือทำร้ายร่างกายผู้อื่น เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ ความตาย

(๗) แอบอ้างชื่อมหาวิทยาลัยหรือเป็นผู้ก่อหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีความมั่นคง ส่งผล กระทบต่อสังคม ชุมชน หรือเป็นเหตุให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

(๘) กระทำผิดอาญา โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้ กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๙) เจตนาทุจริตในการสอบ หรือพยายามกระทำการเช่นนั้น รวมถึงกระทำการอื่นใด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยหรือผู้อื่น

(๑๐) จัดทำ เผยแพร่ หรือมีไว้ในครอบครองซึ่ง สื่อ สิ่งพิมพ์ สิ่งวาด หรือสิ่งเขียน หรือ กระทำการอื่นใด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยหรือผู้อื่น

(๑๑) กระทำการปลอมแปลงลายมือชื่อผู้อื่น ปลอมแปลงเอกสารหรือแก้ไขข้อความใน เอกสารที่แท้จริง หรือใช้เอกสารเช่นนั้นเป็นหลักฐานต่อมหาวิทยาลัย หรือผู้อื่นที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย แก่มหาวิทยาลัยหรือผู้อื่น

(๑๒) จงใจหรือเจตนาทำลายทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยหรือผู้อื่น เป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย

(๑๓) กระทำการอื่นใดที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือ พิจารณาแล้วว่าเป็นการกระทำความผิดอย่างร้ายแรง

ข้อ ๘ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ จักต้องได้รับโทษทางวินัย ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณางด โทษโดยให้ว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

ข้อ ๙ โทษทางวินัยมี ๖ สถาน

(๑) ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) ภาคทัณฑ์

(๓) ตัดสิทธิการเข้าสอบ

(๔) ให้พักการศึกษา มีกำหนดไม่เกินสองภาคการศึกษา

(๕) งด ยับยั้ง หรือชะลอการเสนอชื่อ เพื่อขออนุมัติ หรือรับปริญญาบัตร หรือประกาศนียบัตร

(๖) ให้พ้นสภาพนักศึกษา

ข้อ ๑๐ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะต้องได้รับโทษภาคทัณฑ์ ตามความเหมาะสมแก่กรณีแห่งความผิด แต่สำหรับการลงโทษตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาลงโทษโดยไม่ตั้งคณะกรรมการวินัยนักศึกษาก็ได้

ข้อ ๑๑ นักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะต้องได้รับโทษตัดสิทธิการเข้าสอบ หรือ งด ยับยั้ง หรือชะลอการเสนอชื่อเพื่อขออนุมัติรับปริญญาบัตรหรือประกาศนียบัตร หรือให้พักการศึกษา มีกำหนดไม่เกินสองภาคการศึกษา หรือให้พ้นสภาพนักศึกษาตามความร้ายแรงแห่งกรณี โดยให้ส่วนราชการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นและเสนอมหาวิทยาลัย ตั้งคณะกรรมการวินัยนักศึกษาเพื่อพิจารณาเสนอลงโทษแก่นักศึกษา

ข้อ ๑๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการมีสิทธิออกประกาศเกี่ยวกับวินัยนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการของตนได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ แล้วแจ้งให้มหาวิทยาลัยทราบ

ข้อ ๑๓ ในระหว่างนักศึกษาถูกลงโทษวินัย ข้อ ๙ (๒) (๓) (๔) (๕) มหาวิทยาลัยจะกำหนดให้นักศึกษามารายงานตัว อบรม บำเพ็ญประโยชน์ หรือทำงานให้กับมหาวิทยาลัยควบคู่กับการลงโทษทางวินัยก็ได้

หมวดที่ ๒

คณะกรรมการวินัยนักศึกษา

ข้อ ๑๔ เมื่อความปรากฏอันเป็นการประพฤติดวินัยร้ายแรง หรือมีการกล่าวหาว่านักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่พึงต้องได้รับโทษตามข้อบังคับนี้ ให้มหาวิทยาลัย แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาการกระทำความผิดวินัยของนักศึกษาเป็นรายกรณีไป

กรณีมีนักศึกษาคนเดียวหรือหลายคนถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยนักศึกษา และไม่เกี่ยวข้องกับคณะอื่น ให้คณะนั้นเสนอรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการวินัยนักศึกษาโดยมีองค์ประกอบของคณะกรรมการดังนี้

(๑) รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้ช่วยอธิการบดีที่ได้รับมอบหมาย เป็นกรรมการ

(๓) รองคณบดีหรือรองผู้อำนวยการวิทยาลัย/สถาบันฯ ฝ่ายพัฒนานักศึกษา เป็น

กรรมการ

๒

- (๔) อาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาที่ถูกกล่าวหา เป็นกรรมการ
- (๕) นิติกร หรือผู้มีวุฒิทางกฎหมาย เป็นกรรมการ
- (๖) ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา เป็นเลขานุการ

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษามีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนและวิธีพิจารณาดังนี้

- (๑) เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหา
- (๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำและบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อ
- (๓) รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบสำนวนการสอบสวน
- (๔) อาจขอความเห็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อประกอบสำนวนการสอบสวน
- (๕) การประชุมคณะกรรมการวินัยนักศึกษาต้องมีการกึ่งหนึ่ง จึงจะครบองค์ประชุม
- (๖) ให้ดำเนินการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการวินัยนักศึกษา

- (๗) เสนอความเห็นแก่มหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาสั่งลงโทษ

ในกรณีการสอบสวนดำเนินการไม่เสร็จภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการวินัยนักศึกษาเสนอขอขยายเวลาการสอบสวนจากผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการวินัยนักศึกษาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

หมวดที่ ๓

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๒๐ การดำเนินการทางวินัยแก่นักศึกษา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๒๑ นักศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหา โดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย หรือความปรากฏต่อหัวหน้าส่วนราชการว่านักศึกษาผู้ใดกระทำความผิด ให้รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาเสนออธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน เว้นแต่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งในกรณีดังต่อไปนี้ จะไม่สอบสวนหรือยุติการสอบสวนก็ได้

- (๑) กระทำผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิด จนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก

- (๒) กระทำความผิดวินัย และได้รับสารภาพหรือให้ถ้อยคำเป็นหนังสือต่อหัวหน้าส่วนราชการ หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อคณะกรรมการสอบสวน และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

ในกรณีการสอบสวนดำเนินการไม่เสร็จภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอขอขยายเวลาการสอบสวนจากผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการสอบสวนจะต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุข้อพยานหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง และมีสิทธินำพยานหลักฐานต่างๆ ทั้งพยานบุคคลและพยานเอกสารมาเสนอต่อคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาก่อนเสร็จสิ้นการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๔ การกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการสั่งลงโทษ โดยดักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร หรือภาคทัณฑ์ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด แล้วรายงานให้มหาวิทยาลัยทราบโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๒๕ การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้หัวหน้าส่วนราชการรายงานกรณีที่เป็นสาเหตุ และรายงานผลการสอบสวน (ถ้ามี) มายังคณะกรรมการวินัยนักศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนเสนออธิการบดีเพื่อพิจารณา และสั่งลงโทษตัดสิทธิการสอบ งด ยับยั้ง หรือชะลอการเสนอชื่อเพื่อขออนุมัติหรือรับปริญญาบัตร หรือประกาศนียบัตร หรือให้พักการศึกษามีกำหนดไม่เกินสองภาคการศึกษา หรือให้พ้นสภาพนักศึกษาตามความร้ายแรงแห่งกรณี

การสั่งลงโทษพักการศึกษา อธิการบดีอาจมอบอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการ สั่งลงโทษแทนได้ไม่เกินหนึ่งภาคการศึกษา

ข้อ ๒๖ การลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดวินัยให้ทำเป็นหนังสือ และให้ผู้สั่งลงโทษแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ รวมทั้งระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ไว้ด้วย

เมื่อได้สั่งลงโทษนักศึกษาผู้ใดแล้ว ให้ผู้สั่งลงโทษรีบแจ้งต่อบิดา มารดา หรือผู้ปกครองของนักศึกษาผู้นั้น อาจารย์ที่ปรึกษาและมหาวิทยาลัย แล้วแต่กรณีเพื่อทราบ

หมวดที่ ๔

การอุทธรณ์

ข้อ ๒๗ นักศึกษาผู้ใด ซึ่งถูกสั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้ และไม่เห็นด้วยกับคำสั่งถูกลงโทษ นักศึกษาผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ในระหว่างอุทธรณ์ให้นักศึกษายังคงได้รับโทษ

ข้อ ๒๘ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันทำการนับจากวันทราบคำสั่ง หรือควรทราบคำสั่งลงโทษ โดยให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการโดยตรง

ข้อ ๒๙ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อของตนเองในหนังสือนั้นด้วย และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนตนไม่ได้

ข้อ ๓๐ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้ประสงค์จะอุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่น ให้เป็นดุลยพินิจของหัวหน้าส่วนราชการหรือคณะกรรมการสอบสวนแล้วแต่กรณี ที่จะอนุญาตให้ตรวจหรือคัด โดยให้คำนึงถึงเหตุผลและความจำเป็นเป็นกรณีๆ ไป

ข้อ ๓๑ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์คณะหนึ่งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน และไม่เกินเจ็ดคนโดยต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรหรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน

คณะกรรมการตามวรรคแรกต้องไม่เป็นคณะกรรมการวินัยนักศึกษา หรือคณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษาที่กระทำผิด

ข้อ ๓๒ ให้คณะกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี แต่อาจได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่อีกได้

นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

ข้อ ๓๓ คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วินิจฉัยสั่งการเรื่องที่อุทธรณ์

(๒) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อภัยคำ หรือให้ส่งเอกสาร หรือวัตถุใดๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

(๓) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคล เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการก็ได้

(๔) หน้าที่อื่นๆ ตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๓๔ ในการประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๓๕ การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการที่เข้าประชุม กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งเสียงในการลงคะแนน หากคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องใดกรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้น

ข้อ ๓๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยและสั่งการให้เสร็จภายในสิบวัน นับจากวันที่ประธานกรรมการอุทธรณ์ได้รับหนังสืออุทธรณ์และสำนวนสอบสวนหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่มีเหตุผลความจำเป็น ก็อาจขยายเวลาได้ แต่ไม่เกินยี่สิบวันนับจากวันครบกำหนด ทั้งนี้จะต้องบันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า การสั่งลงโทษสมควรแก่ความผิด หรือเห็นว่าการสั่งลงโทษนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นธรรม ให้เสนอขอความเห็นชอบจากอธิการบดี เพื่อสั่งยกอุทธรณ์หรือเพิ่มโทษ หรือลดโทษ หรือยกโทษ แล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยตามวรรคแรกให้ถือเป็นยุติและให้คณะกรรมการแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๓๘ การนับเวลาตามข้อบังคับนี้ หากเวลาสิ้นสุดตรงกับวันหยุดทำการของมหาวิทยาลัย ให้นับวันเริ่มทำการถัดจากวันหยุดเป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรัล พลาศัย)

นายกสภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์